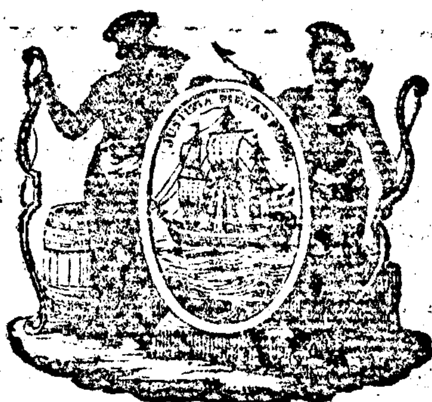
N°. 89. A°. 1839.

WOENSDAG, den 6den NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 November 1839.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1°. Aan de Slaven *Philippus*, *Carolina*, *Doris*, *Jacques* en *Hermanus;* toebehoord hebbende aan A. MELCHERTS.

2°. Aan de Slaven *Bebé*, *Sophia* en *Joseph;* toebehoord hebbende aan den Boedel wijle ANNA ELISABETH van LINCK.

3°. Aan de Slavinnen *Susette* en *Clarisse;* toebehoord hebbende aan C. SWAVING. — En

4°. Aan de Slavin *Wilhelmina;* toebehoord hebbende aan H. J. LEGÉ; en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. PHILIP JAN UBBERGEN.
CAROLINA ALBERTINA UBBERGEN.
THEODORUS JACOBUS UBBERGEN.
JACQUES HENDRICUS UBBERGEN.
HERMANUS JOHANNES UBBERGEN.

2°. HENRIETTA ANNA DRIEBERGEN.
ANNA SOPHIA DRIEBERGEN.
JOSEPHUS FREDERICUS DRIEBERGEN.

3°. SUSETTE LOUISE DOORN.
CLARISSE CHRISTINA DOORN.

4°. MARGARETHA WILHELMINA LICHTVELD.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 2 November 1839.*

Namens Zijne Excellentie den Schout-bij-Nacht, Gouverneur Generaal, der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het BROOD* bepaald is; als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 31 Augustus.

Bij Koninklijk besluit van 2 Augustus, heeft het Z. M. behaagd, Hoogstdeszelfs beminden kleinzoon, den Kolonel Willem Alexander Nikolaas Michiel, Prins der Nederlanden, die zich thans te Petersburg bevindt, te benoemen tot Generaal-majoor.

— Z. M. heeft bij besluit van 21 dezer, bepalingen vastgesteld ten aanzien van het te geven gevolg aan Art. XVII van het tractaat, den 19den April 1839 met Belgie gesloten.

Z. M. heeft daarbij gelet op de noodzakelijkheid, om den toestand te bepalen van hen, op wier hoedanigheid als Nederlander, de tractaten van den 19den April jl. van invloed zouden kunnen zijn, doch die thans eenige Nederlandsche dienstbetrekking bekleeden, of zich anderzins in Ons Rijk hebben nedergezet, of verlangen zich daarin, in verband met Artikel XVII van het traktaat met Belgie, te vestigen: en tevens in aanmerking genomen, dat de voorzeide personen een verkregen regt hebben, om in die gevallen, bij voortduring als Nederlanders te worden aangemerkt. en dat aan dat regt, door de staatkundige overeenkomsten met Belgie niet behoort te worden te kort gedaan.

Art. 1. Zij, op wier hoedanigheid als Nederlander, de traktaten van den 19den April jl. van invloed zouden kunnen zijn, doch die thans met eenige Nederlandsche burgerlijke of militaire bediening zijn bekleed, behouden bij voortduring die hoedanigheid, zonder dat er. behalve de voortduring hunner dienstbetrekking. daartoe eenige verklaring van hunne zijde, of toelating van de zijde der Nederlandsche Regering wordt vereischt.

Art. 2. Degenen, welke in gelijk geval verkeeren als zij, die bedoeld zijn in den aanhef van art. 1, en zonder eene openbare dienstbetrekking te bekleeden, bereids binnen het grondgebied van dit Rijk woonachtig zijn of verblijven, behouden insgelijks bij voortduring de hoedanigheid van Nederlander, mits binnen zes maanden, na dagteekening van het tegenwoordig besluit, hunne verklaring deswege afleggende, voor het gemeente bestuur hunner woonplaats.

Deze verklaring zal vergezeld moeten gaan van eene aangifte, dat zij aldaar hun domicili vestigen, en zal met die aangifte in het daarvoor bestemde register worden ingeschreven.

Art. 3. Alle andere personen, niet behoorende onder die welke in de beide vorige artikelen zijn vermeld en die verlangen mogten de hoedanigheid van Nederlander, waarop de meer vermelde traktaten van invloed zouden kunnen zijn, te behouden, zullen binnen twee jaren, na ratificatie der voorzegde traktaten, aan Ons eene verklaring moeten inzenden, en verzoeken om zich in Nederland te mogten vestigen.

Dat verzoek door Ons toegestaan wordende, zullen zij binnen één jaar zich werkelijk in dit Rijk moeten vestigen, en tot het doen van eene gelijke verklaring en aangifte, als bij het vorig artikel is vermeld, gehouden zijn, met overlegging van het door Ons verleende verlof tot vestiging, hetwelk insgelijks op het register zal worden ingeschreven. Binnen den voorzeiden termijn daaraan niet voldaan zijnde wordt het verlof gerekend vervallen te zijn.

Art. 4. De bovenstaande termijnen worden verlengd voor de personen zich elders buiten Belgie ophoudende, te weten: voor Europa, met drie maanden, voor de Levant, Afrika, de West Indien en het Oostelijk deel van Amerika, met zes maanden; en voor de Oost-Indien en het Westelijk deel van Amerika, met één jaar; alles ten ware mogt kunnen worden aangetoond, dat zij zich niet binnen de alzoo verlengde termijnen hebben kunnen aanmelden; terwijl zij, die uit hoofde van minderjarigheid van voorz. termijnen geen gebruik hebben kunnen maken, na het bereiken der meerderjarigheid alsnog, binnen het eerst daarop volgende jaar, de toepassing van dit besluit zullen kunnen inroepen.

— Naar men verneemt zijn in het schip Prins Hendrik geladen de tegen geschenken, voor die, welke het Z. Koninklijke Hoogheid Prins Hendrik behaagd heeft, gedurende Hoogstdeszelfs reize in Nederlandsch Indie aan te nemen, van eenige Inlandsche Vorsten en Grooten. Dezelven bestaan hoofdzakelijk in prachtige kristallen en porceleinen Tafelservieven, Jagtgeweren, enz., terwijl elk stuk, van het naamcijfer van Z. K. H. voorzien, door de zorg van het departement van kolonien, tot dat einde expres is vervaardigd geworden.

BELGIE.

BRUSSEL, 3 September.

Sedert eenige dagen heeft men hier het gerucht verspreid, dat het door den *Morning-Post* aangekondigde huwelijk tusschen Hare Britsche Majesteit en Prins Albert van Couburg op zeer losse schroeven stond. Dit huwelijk, zeide men, vond eenen sterken hinderpaal in de toegenegenheid der Koningin voor eenen jongen Engelschen edelman, lord Elphistone, welke om die reden door koning Willem IV naar Indie was gezonden, en in wiens terugroeping, door de koningin dringend gevorderd, haar ministerie niet had willen bewilligen. Het is zeker dat de koningin thans de hoop heeft opgegeven met lord Elphistone een huwelijk aan te gaan, hetwelk welligt door het parlement niet zou worden goedgekeurd, en waardoor derhalve hare kinderen alle regt tot den Britschen troon zouden verliezen. Het bevestigt zich veeleer al meer en meer dat genoemde prins Albert de gelukkige sterveling is, op wien de keuze der jeugdige koningin, in overeenstemming met de staatkunde, gevallen is, en ik meen te kunnen verzekeren, dat het sluiten van dit huwelijk eene der redenen van de reis van koning Leopold naar Engeland is.

FRANKRIJK.

PARIJS, 29 Augustus.

In den *Commerce* leest men:

Er hebben thans in de Basko-Navarresche provincien zwaarwigtige gebeurtenissen plaats, waarmede de Madridsche dagbladen zich nu eerst beginnen bezig te houden. De zaak van Don Carlos is verloren; er heerscht verdeeldheid en moedeloosheid onder zijne aanhangers; zij zouden de wapenen willen nederleggen, doch zij zoeken te Londen of te Parijs waarborgen voor hunne veiligheid, want zij durven zich op de goede trouw hunner vijanden niet verlaten. Zoo Frankrijk thans wilde, zou de burgeroorlog binnen veertien dagen geëindigd zijn, en het kabinet zoude daartoe niet eens noodig hebben, een leger te doen voortrukken. het zoude slechts opregt en loyaal behoeven tusschen beiden te komen en zich borg stellen voor de uitvoering des traktaats.

De tegenspoed van Don Carlos is hem aanvaukelijk van buitenslands gekomen. Rusland heeft hem verlaten, hem zijne bescherming onttrokken en geldelijken onderstand geweigerd. De Pretendent aldus aan zijne eigene krachten overgelaten, of althans nog slechts op den flaauwen onderstand van eenige Italiaansche staten reke

nende, die met de geheime goedkeuring van Oostenrijk handelen, heeft zijn gezag allengskens zien afnemen. Men weet dat zijn kleine hof een brandpunt van intrigue en dat zijn aanhang de kortstondige vereeniging van twee elkander vijandige partijen is. De Kastiljanen of absolutisten droomen slechts van eene herstelling der inquisitie en willen ieder oogenblik, op gevaar van overwonnen te worden, op Madrid aanrukken. De provincialen, integendeel verdedigen hunnen grond en hunne privilegien, zij beschouwen zich als vreemd aan Spanje en verlangen geenszins de verovering des lands te beproeven.

Zoo lang de krijgskas van Don Carlos door het Noordsche geld werd gestijfd, genoot de Castiliaansche partij een zeker overwigt, zij had den pretendent en zijne ministers voor zich, zij was het die de bevelen gaf, en van daar die expeditien, welke nogtans van niets dan hare zwakheid hebben blijk gegeven, hoeveel schrik dezelve ook, zelfs tot voor de poorten van Madrid, hebben ingeboezemd. Thans zijn de Castilianen overwonnen, de provincialen zegevieren, het zijn de junta's, die regeren en besturen. In Frankrijk begint men de organisatie van die kleine staten-vergaderingen te kennen. Ieder gewest heeft zijne vergadering, Junta genaamd, en het is de Junta die de belastingen doet innen, de uitgaven regelt en de bevelen uitvaardigt; zonder er van iemand te ontvangen. Don Carlos bevindt zich in het midden van een klein aantal personen; die hem van nabij omgeven, en houdt zich bezig met godsdienst-oefeningen, terwijl hij leeft van de rations, welke de provincien hem verschaffen, want die prins ontvangt rations, even als de minste zijner officieren.

Maroto, wiens energie iets van woestheid bezit, doch die niet is verstoken van schranderheid, heeft zijne stelling overwogen; hij kan niet op den duur volhouden; de absolutisten zijn magteloos; de provincialen zijn den oorlog moede en morren; hij heeft dan ook besloten een einde aan de zaak te maken, en al wat hij begeert is met eere zich te verwijderen. Eerst heeft hij zich tot het kabinet der Tuilerien gewend en langen tijd met hetzelve onderhandeld. Zijne voorslagen lachten de ministers toe, die, vrij onschuldig, groote gevolgen daarvan verwachteden; maar zij hebben dezelve niet eenmaal kunnen aannemen, waarop Maroto zijne pogingen elders heeft aangewend; hij is in onderhandeling getreden met Espartero, met het gouvernement te Madrid, met Engeland. Hij verlangt voor de provincien het behoud van hunne voorregten, voor zijne officieren het behoud van hunne rangen en voor Don Carlos het behoud van zijne goederen, een pensioen en de vrijheid om zich naar buiten 's lands te begeven. De onderhandeling is zoo verre gevorderd, dat voor weinige dagen te Madrid het gerucht heeft geloopen, dat zij tot stand was gekomen; zelfs geloofde men, dat dezelve aan de eerstdaags vergaderende cortes in de troonsaanspraak der Koningin zoude worden medegedeeld.

— In den *Indicateur de Bordeaux* leest men:

Men berigt ons dat een hoofdofficier van het Carlistische leger aan een zijner vrienden in onze stad eenen brief heeft geschreven, volgens welken er conferentien geopend zijn met het doel om een einde aan den burger-oorlog in Spanje te maken; dezelve zijn reeds zoo ver gevorderd, dat men bepaaldelijk besloten heeft, dat het huwelijk tusschen den zoon van Don Carlos en de Koningin Isabella niet plaats zoude hebben; maar het constitutionnele bewind kent den pretendent den eigendom toe van alle bezittingen, welke hij, voor het uitbreken der vijandelijkheden, in het Schiereiland had. De onderhandelingen worden met ijver voortgezet, bijna onder de oogen van den briefschrijver, welke hoopt dat het Spaansche bloed ophouden zal voor een edel vraagpunt van dynastie te stroomen. Volgens andere doch minder geloofwaardige berigten, zou Don Carlos zich bereids ingescheept hebben en in Frankrijk aangekomen zijn.

GROOTBRITTANNIE.

LONDEN, 8 Augustus.

In den *Courier* leest men:

Sir Moses Montefiore bevindt zich op dit oogenblik in Egypte, waar hij aangeboden heeft eene Bank, met een kapitaal van één millioen ponden Sterling op te rigten; bijaldien de pacha de Joden in zijne Staten ontheffen wilde van de burgerlijke onbekwaamheden en van de vervolgingen, welke zij op dit oogenblik te lijden hebben. Bij zijne eerste audientie bij den pacha, droeg Sir Moses Montefiore het kostuum van Sherif van Londen.

— Men heeft hier tijdingen uit Canton tot 29 Maart, benevens een lijvig edikt, op dien dag door den keizerlijken kommissaris van Joanquang, ontvangen. Dit stuk was door de vreemde kooplieden als van zoodanig gewigt beschouwd, dat zij tegen den volgenden dag, 21 Maart, eene zamenkomst hebben belegd, in de overtuiging dat alle handel zoude geschorst zijn. Wij nemen hier twee uittreksels uit dat stuk over; zij volgen op uitvoerige bijzonderheden nopens de voordeelen, welke de Engelschen uit den handel uit China behalen en nopens het stellige voornemen om alle verkoopen van opium te doen ophouden.

»Zijt gij dankbaar voor deze weldaden? Voorts moet men de wetten eerbiedigen, en met eigen voordeel voor u te zoeken moogt gij anderen niet willen benadeelen. Waarom brengt gij in ons land de opium, waarvan gij in uw eigen land geen gebruik maakt, door de menschen van hunne vermogens te berooven en hunne gezondheid te benadeelen? Zoodanig gedrag verwekt verontwaardiging in elk menschelijk hart, en het is volkomen onverschoonbaar voor het oog der hemelsche rede.

»Ik, de opperste kommissaris, zal aanstonds de keizerlijke magtiging aanvragen om een of twee der onwaardigsten onder u ter dood te brengen en hunne goederen ten voordeele des lands verbeurd te verklaren; dit zal eene goede les voor alle overigen zijn."

— De *Times* en den *Morning Herald*, bevatten nieuwe bijzonderheden betreffende het gebeurde te Canton.

Op bevel van eenen uit Pekin gekomen kommissaris, waren al de te Canton gevestigde Engelsche kooplieden in hechtenis genomen en hunne pakhuizen verzegeld, terwijl men hun verklaarde dat zij niet in vrijheid gesteld zouden worden dan tegen overgifte van al de opium welke zij magten bezitten, (men weet dat de opium onder doodstraf in het hemelsche rijk verboden is). Al de in hechtenis genomene personen werden op brood en water gehouden. Zelfs de kapitein Elliot, Engelsch opperintendant te Canton, werd van dien maatregel niet uitgezonderd en diensvolgens zou hij de kooplieden bevolen hebben, al hunne opium af te geven. Daarop werden twintig duizend kisten afgegeven, zijnde voor eene waarde van twee millioen (de brief zegt niet of hier van ponden sterl. dan wel van dollars sprake is).

Er is nog eene andere correspondentie ontvangen, meldende dat de kapitein Elliot en de Engelsche kooplieden weder op vrije voeten gesteld waren geworden, doch dat men al de opium behouden had. Deze berigten hebben aan de Londensche beurs eene rijzing in de Theeprijzen te weeg gebragt, omdat de meeste Engelsche schepen met ballast naar Canton vertrokken waren.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 19 Augustus.

Zoo even komt een naar Weenen bestemd koerier hier over de grenzen. Men zegt, dat hij derwaarts uit Konstantinopel de tijding overbrengt, dat Mehemed-Ali de hem gedane voorstellen heeft aangenomen en zich te vrede gesteld met de erfelijkheid van Egypte en Arabie. Hij verlangt overigens slechts dat het beheer over Syrie en Adana voor levenslang aan zijnen zoon Ibrahim Pacha worde gelaten. Het is moeijelijk te bepalen in hoe verre deze opgaven juist zijn, en slechts zooveel staat vast, dat men te Konstantinopel berigten heeft ontvangen, volgens welke het sluiten van eenen volkomen en duurzamen vrede met Mehemed-Ali gerustelijk kan worden te gemoet gezien. Deze moet namelijk teruggekomen zijn van zijne vijandige gemoedsstemming jegens Chasrew en Halil Pacha, en van nieuws zijne geneigdheid te kennen geven, om naar Konstantinopel te komen, ten einde den nieuwen Sultan zijne hulde te bewijzen, zich met de groot-dignitarissen te verzoenen en zich met hen verder over de staats-aangelegenheden te verstaan.

Publicke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 1 November 1839.

Het bloote ERF; gelegen aan de *Weilestraat*, aankomende J. N. DE VRIES GERHARDT. — *f 70.* — JB. SL. JESSURUN, voor de Minderjarigen RACHEL en ISAAC JESSURUN.

ADVERTENTIËN.

☞ Beste **RIJST** bij Amsterdamsch gewigt en gepeld **INLANDSCH KOORN** in Blomvaten; — Verkrijgbaar bij

(39173) DE JONGE & Co.

(38155) De ondergeteekende voornemens zijnde naar het Moederland te vertrekken, noodigt ten vriendelijkste alle zijne Debiteuren uit, het verschuldigde te voldoen, opdat hij niet in de onaangename noodzakelijkheid gerake, de nalatigen door **Regtsmiddelen** tot betaling te verpligten.

Degenen, welke vorderingen ten zijnen laste hebben, gelieve dezelve ten fine van betaling aan te bieden.

Paramaribo, den 2 November 1839.

JB. VOET.

(39171) De ondergeteekende van voornemen zijnde, binnen kort, de Kolonie te verlaten; verzoekt ten vriendelijkste zijne Debiteuren, hun verschuldigde over de Jaren 1837 en 1838, ten spoedigste te willen voldoen, terwijl hij in het tegenovergesteld geval, de nalatigen, zonder onderscheid van persoon, den *veertienden* dezer door *Regtsmiddelen* zal constringeren.

Wijders biedt hij zijne nog voorhandene zijnde **WINKELWAREN** voor inkoopsprijs, mits KONTANT aan.

Paramaribo, den 5 November 1839.

J. S. SWIJT.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 1sten dezer, de Engelsche Schoener *Argus*, Kapt. Joseph J. Marshall, van Berbice, hebbende 7 dagen reis.

Den 2den, het Schip *Concordia*, Kapt. B. J. Wijgers; hebbende 51 dagen reis.

Den 3den, het Schip *Antonia*, Kapt. E. Speelman; hebbende 70 dagen reis. — Beide van Amsterdam.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, het Schip *Concordia*, Kapt. J. H. Witt; lading: 451 vaten Suiker en 125 b. schoone Katoen.

Den 5den, het Schip *Noord Holland*, Kapt. H. K. Reijl; lading: 448 vaten Suiker, 30 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen. — Beide naar Amsterdam.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 10den Augustus, het Schip *Maria Frederika*, Kapt. K. B. de Weerd. — Idem, het Schip *Catharina*, Kapt. H. H. Bakker. — Den 28sten, het Schip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper. — Idem, het Schip *de jonge Willem*, Kapt. G. van Niedevoort. — Allen van hier.

IN HELLEVOETSLUIS.

Den 3den September, het Schip *Equator*, Kapt. J. van der Kolff. — Van Nickerie.

☞ Men leest in den Antwerpschen *Précurseur* het volgende:

De Kapt. van de Engelsche stoomboot *Lady Saumay* heeft arrest doen leggen op het Schip de lading van de *Sophia Cecilia*, Kapitein Radeloff, van Amsterdam naar Suriname (met schade te Cowes binnen) voor kosten van berging, die weinig minder dan een derde der waarde zouden beloopen. Het hof der admiraliteit zal hierover uitspraak doen.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.